

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 19C/265/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112224647
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Stolárová
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7112224647.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Stolárovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej: Slovenská republika, v zastúpení Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

N e p r e r u š u j e konanie na základe návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 14.03.2016.

Žalobu v celom rozsahu z a m i e t a .

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 27.09.2012 domáhal voči žalovanému zaplattenia sumy 4.383,41 EUR titulom majetkovej škody a sumy 876,68 Eur titulom nemajetkovej ujmy, náhrady trov konania, v súvislosti so zodpovednosťou štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov. Predmetnej žalobe bola pridelená sp. značka 19C/265/2012.

Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 27.09.2012 domáhal voči žalovanému zaplattenia sumy 1.270,50 EUR titulom majetkovej škody a sumy 254,10 EUR titulom nemajetkovej ujmy, náhrady trov konania, v súvislosti so zodpovednosťou štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov. Predmetnej žalobe bola pridelená sp. značka 19C/266/2012.

Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 27.09.2012 domáhal voči žalovanému zaplattenia sumy 1.307,44 EUR titulom majetkovej škody a sumy 261,49 EUR titulom nemajetkovej ujmy, náhrady trov konania, v súvislosti so zodpovednosťou štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov. Predmetnej žalobe bola pridelená sp. značka 19C/267/2012.

Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 27.09.2012 domáhal voči žalovanému zaplattenia sumy 6.429,45 Eur titulom majetkovej škody a sumy 1.285,89 EUR titulom nemajetkovej ujmy, náhrady trov konania, v súvislosti so zodpovednosťou štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov. Predmetnej žalobe bola pridelená sp. značka 19C/270/2012.

Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 27.09.2012 domáhal voči žalovanému zaplattenia sumy 5.338,32 Eur titulom majetkovej škody a sumy 1.067,66 EUR titulom nemajetkovej ujmy, náhrady trov konania, v súvislosti so zodpovednosťou štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov. Predmetnej žalobe bola pridelená sp. značka 19C/275/2012.

Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 27.09.2012 domáhal voči žalovanému zaplattenia sumy 125 Eur titulom majetkovej škody a sumy 413,06 EUR titulom nemajetkovej ujmy, náhrady trov konania, v súvislosti so zodpovednosťou štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov. Predmetnej žalobe bola pridelená sp. značka 19C/278/2012.

Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 27.09.2012 domáhal voči žalovanému zaplattenia sumy 125 Eur titulom majetkovej škody a sumy 621,43 EUR titulom nemajetkovej ujmy, náhrady trov konania, v súvislosti so zodpovednosťou štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov. Predmetnej žalobe bola pridelená sp. značka 19C/281/2012.

Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 08.10.2012 č. k. 19C/265/2012-7 súd konania vedené pod spisovými značkami 19C/265/2012, 19C/266/2012, 19C/267/2012, 19C/270/2012, 19C/275/2012, 19C/278/2012 a 19C/281/2012 spojil na spoločné konanie vedené na tunajšom súde tak, že tieto konania sa budú ďalej viesť pod sp. zn. 19C/265/2012.

V žalobe (konanie pôvodne vedené pod sp. zn. 19C/265/2012) žalobca uviedol, že žalobca ako oprávnený subjekt (veriteľ zo Zmluvy o úvere č. 618300033) navrhol podľa Exekučného poriadku vykonať exekúciu vo vzťahu k pohľadávke, ktorá vznikla neplnením záväzku z predmetnej zmluvy o úvere dlžníkom L. L., nar. XX.XX.XXXX s tým, že po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť v exekučnej veci č. Ex 7467/2011. Exekútor po tom, čo predložil návrh miestne a vecne príslušnému okresnému súdu a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 18.04.2012 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. V rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 330 dní). Exekučný súd tak nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov, pričom nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, na základe čoho si žalobca z dôvodu takéhoto postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy tak, že žalobcovi vznikla majetková škoda v celkovej výške 4.383,41 EUR predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a tiež náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 876,68 EUR, t.j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

V žalobe (konanie pôvodne vedené pod sp. zn. 19C/266/2012) žalobca uviedol, že žalobca ako oprávnený subjekt (veriteľ zo Zmluvy o úvere č. 900400012) navrhol podľa Exekučného poriadku vykonať exekúciu vo vzťahu k pohľadávke, ktorá vznikla neplnením záväzku z predmetnej zmluvy o úvere dlžníkom K. K., nar. XX.XX.XXXX s tým, že po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť v exekučnej veci č. Ex 266/2011. Exekútor po tom, čo predložil návrh miestne a vecne príslušnému okresnému súdu a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 25.7.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. V rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 201 dní). Exekučný súd tak nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prietahov, pričom nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, na základe čoho si žalobca z dôvodu takéhoto postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy tak, že žalobcovi vznikla majetková škoda v celkovej výške 1.270,50 EUR predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a tiež náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 254,10 EUR, t.j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces

zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

V žalobe (konanie pôvodne vedené pod sp. zn. 19C/267/2012) žalobca uviedol, že žalobca ako oprávnený subjekt (veriteľ zo Zmluvy o úvere č. 9041702) navrhol podľa Exekučného poriadku vykonať exekúciu vo vzťahu k pohľadávke, ktorá vznikla neplnením záväzku z predmetnej zmluvy o úvere dlžníkom R. L., nar. XX.XX.XXXX s tým, že po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť v exekučnej veci č. Ex 18248/2010. Exekútor po tom, čo predložil návrh miestne a vecne príslušnému okresnému súdu a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10.05.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. V rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 148 dní). Exekučný súd tak nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, pričom nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, na základe čoho si žalobca z dôvodu takéhoto postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy tak, že žalobcovi vznikla majetková škoda v celkovej výške 1.307,44 EUR predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a tiež náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 261,49 EUR, t.j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

V žalobe (konanie pôvodne vedené pod sp. zn. 19C/270/2012) žalobca uviedol, že žalobca ako oprávnený subjekt (veriteľ zo Zmluvy o úvere č. 904100001) navrhol podľa Exekučného poriadku vykonať exekúciu vo vzťahu k pohľadávke, ktorá vznikla neplnením záväzku z predmetnej zmluvy o úvere dlžníkom R. T., nar. XX.XX.XXXX s tým, že po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť v exekučnej veci č. Ex 18305/2010. Exekútor po tom, čo predložil návrh miestne a vecne príslušnému okresnému súdu a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 25.7.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. V rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 224 dní). Exekučný súd tak nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, pričom nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, na základe čoho si žalobca z dôvodu takéhoto postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy tak, že žalobcovi vznikla majetková škoda v celkovej výške 6.429,45 EUR predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a tiež náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 1.285,89 EUR, t.j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

V žalobe (konanie pôvodne vedené pod sp. zn. 19C/275/2012) žalobca uviedol, že žalobca ako oprávnený subjekt (veriteľ zo Zmluvy o úvere č. 900400093) navrhol podľa Exekučného poriadku vykonať exekúciu vo vzťahu k pohľadávke, ktorá vznikla neplnením záväzku z predmetnej zmluvy o úvere dlžníkom Y. R., nar. XX.XX.XXXX s tým, že po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť v exekučnej veci č. Ex 6076/2011. Exekútor po tom, čo predložil návrh miestne a vecne príslušnému okresnému súdu a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 25.07.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. V rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako

103 dní). Exekučný súd tak nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, pričom nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, na základe čoho si žalobca z dôvodu takéhoto postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy tak, že žalobcovi vznikla majetková škoda v celkovej výške 5.338,32 EUR predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu a tiež náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 1.067,66 EUR, t.j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

V žalobe (konanie pôvodne vedené pod sp. zn. 19C/278/2012) žalobca uviedol, že žalobca ako oprávnený subjekt (veriteľ zo Zmluvy o úvere č. 900400050) navrhol podľa Exekučného poriadku vykonať exekúciu vo vzťahu k pohľadávke, ktorá vznikla neplnením záväzku z predmetnej zmluvy o úvere dlžníkom E. Q., nar. XX.XX.XXXX s tým, že po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť v exekučnej veci č. Ex 18326/2010. Exekútor po tom, čo predložil návrh miestne a vecne príslušnému okresnému súdu a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 25.07.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. V rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 224 dní). Exekučný súd tak nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, pričom nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, na základe čoho si žalobca z dôvodu takéhoto postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy tak, že žalobcovi vznikla majetková škoda v celkovej výške 125 EUR predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených so svojou činnosťou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej a tiež náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 413,06 EUR, ktorej výpočet žalobca uskutočnil alikvotným pomerom 55 EUR za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu, teda 660 EUR za rok delené 12 mesiacov v roku sa rovná 55 EUR za mesiac z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

V žalobe (konanie pôvodne vedené pod sp. zn. 19C/281/2012) žalobca uviedol, že žalobca ako oprávnený subjekt (veriteľ zo Zmluvy o úvere č. 1940283) navrhol podľa Exekučného poriadku vykonať exekúciu vo vzťahu k pohľadávke, ktorá vznikla neplnením záväzku z predmetnej zmluvy o úvere dlžníkom A. R., nar. XX.XX.XXXX s tým, že po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť v exekučnej veci č. Ex 7204/2010. Exekútor po tom, čo predložil návrh miestne a vecne príslušnému okresnému súdu a požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 10.05.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. V rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia tak došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 337 dní). Exekučný súd tak nevydal rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, pričom nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, na základe čoho si žalobca z dôvodu takéhoto postupu exekučného súdu uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy tak, že žalobcovi vznikla majetková škoda v celkovej výške 125 EUR predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených so svojou činnosťou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej a tiež náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 621,43 EUR, ktorej výpočet žalobca uskutočnil alikvotným pomerom 55 EUR za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu na základe aplikácie doktríny Ústavného súdu, teda 660 EUR za rok delené 12 mesiacov v roku sa rovná 55 EUR za mesiac z dôvodu, že samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces

zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a to jednak v súvislosti so zmätočnosťou podania, keď v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, odlišne sú uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, ktoré sú vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktorá majú význam pre posúdenie veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Poukázal na to, že žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša žalobca sám. Zdôraznil, že tvrdenia žalobcu, že nemá vedomosť o spisových značkách ním uvádzaných exekučných konaní sa nezakladá na pravde, má charakter klamlivého a zavádzajúceho tvrdenia, pretože sám žalobca uvádza, že mu boli doručené uznesenia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní bolo jedným z dôvodov, pre ktoré Ústavný súd SR odmietol sťažnosti žalobcu na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu. Okrem toho kto iný ako oprávnený v exekučnom konaní, ktorý si v súvislosti s ním uplatňuje právo na náhradu škody, má mať možnosť a záujem relevantným a jednoznačným spôsobom identifikovať konanie, v ktorom mu mala byť spôsobená škoda. Ďalej poukázal na to, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Ďalej poukázal na to, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti a pokiaľ žalovanému prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012 boli doručené, žaloba nebola podaná po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr a teda žalovaný má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde. Zdôraznil tiež, že napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne nároky prerokovať. Poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 16/2002 z čoho vyvodil záver, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamena automaticky prieťahy v konaní. V súvislosti s ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 zdôraznil, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, pričom táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Tiež poukázal na to, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. K vyčíslenej škode poukázal na tú skutočnosť, že žalobca v žalobách neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. skutočnú škodu alebo ušlý zisk, a že požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti je nesprávne a znovu účelové. K nemajetkovej ujme zdôraznil, že náhradu nemajetkovej ujmy nepodložil žalobca akýmikoľvek reálnymi skutočnosťami, či rozumnou úvahou, pričom žalobca tiež opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Záverom poukázal na to, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva.

Z pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/3360/2011 súd zistil, že v predmetnej exekučnej veci návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený identický so žalobcom voči povinnému: L. L., nar. XX.XX.XXXX, pre vymoženie 1108,13 EUR s príslušenstvom, pričom v exekučnej veci bola exekútorským úradom súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pridelená sp. zn. EX 7467/11. Žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo 04.07.2011, došlou súdu dňa 22.07.2011, súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal o udelenie poverenia v predmetnej exekučnej veci. Exekúcia sa mala vykonať na základe exekučného titulu - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 26.04.2011, sp. zn. SR 06391/10, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.05.2011. V predmetnej exekučnej veci bola na Okresnom súde Košice I pridelená spisová značka 16Er/3360/2011, pričom súd v predmetnej veci uznesením zo dňa 23.02.2012 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, pričom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.04.2012. Následne uznesením z 13.08.2012 exekúcia bola zastavená; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.11.2013.

Z pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 20Er/305/2011 súd zistil, že v predmetnej exekučnej veci návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený identický so žalobcom voči povinnej:

K. K., nar. XX.XX.XXXX, pre vymozenie 480 EUR s príslušenstvom, pričom v exekučnej veci bola exekútorským úradom súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pridelená sp. zn. EX 266/11. Žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z 24.01.2011, došliu súdu dňa 28.01.2011, súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal o udelenie poverenia v predmetnej exekučnej veci. Exekúcia sa mala vykonať na základe exekučného titulu - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 04.10.2010, sp. zn. SR 08892/10, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15.11.2010. V predmetnej exekučnej veci bola na Okresnom súde Košice I pridelená spisová značka 20Er/305/2011, pričom súd v predmetnej veci uznesením zo dňa 23.06.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, pričom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.07.2011. Následne uznesením z 27.09.2011 exekúcia bola zastavená; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.11.2011.

Z pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 16Er/205/2011 súd zistil, že v predmetnej exekučnej veci návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený identický so žalobcom voči povinnej: R. L., nar. XX.XX.XXXX, pre vymozenie 310 EUR s príslušenstvom, pričom v exekučnej veci bola exekútorským úradom súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pridelená sp. zn. EX 18248/10. Žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z 10.01.2011, došliu súdu dňa 21.01.2011, súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal o udelenie poverenia v predmetnej exekučnej veci. Exekúcia sa mala vykonať na základe exekučného titulu - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 05.10.2010, sp. zn. SR 09002/10, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.10.2010. V predmetnej exekučnej veci bola na Okresnom súde Košice I pridelená spisová značka 16Er/205/2011, pričom súd v predmetnej veci uznesením zo dňa 07.04.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, pričom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.05.2011. Následne uznesením z 29.07.2011 exekúcia bola zastavená; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.09.2011.

Z pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 20Er/205/2011 súd zistil, že v predmetnej exekučnej veci návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený identický so žalobcom voči povinnému: R. T., nar. XX.XX.XXXX, pre vymozenie 1605,89 EUR s príslušenstvom, pričom v exekučnej veci bola exekútorským úradom súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pridelená sp. zn. EX 18305/10. Žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo 04.07.2011, došliu súdu dňa 22.07.2011, súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal o udelenie poverenia v predmetnej exekučnej veci. Exekúcia sa mala vykonať na základe exekučného titulu - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 04.11.2010, sp. zn. SR 01970/10, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2010. V predmetnej exekučnej veci bola na Okresnom súde Košice I pridelená spisová značka 20Er/205/2011, pričom súd v predmetnej veci uznesením zo dňa 21.06.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, pričom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.07.2011. Následne uznesením z 27.09.2011 exekúcia bola zastavená; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.11.2011.

Z pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 20Er/2348/2011 súd zistil, že v predmetnej exekučnej veci návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený identický so žalobcom voči povinnej: Y. R., nar. XX.XX.XXXX, pre vymozenie 1415,38 EUR s príslušenstvom, pričom v exekučnej veci bola exekútorským úradom súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pridelená sp. zn. EX 6076/11. Žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z 13.05.2011, došliu súdu dňa 23.05.2011, súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal o udelenie poverenia v predmetnej exekučnej veci. Exekúcia sa mala vykonať na základe exekučného titulu - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 11.02.2011, sp. zn. SR 10034/10, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.03.2011. V predmetnej exekučnej veci bola na Okresnom súde Košice I pridelená spisová značka 20Er/2348/2011, pričom súd v predmetnej veci uznesením zo dňa 27.06.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, pričom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 02.08.2011. Následne uznesením z 27.09.2011 exekúcia bola zastavená; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.11.2011.

Z pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 20Er/204/2011 súd zistil, že v predmetnej exekučnej veci návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený identický so žalobcom voči povinnému: E. Q., nar. XX.XX.XXXX, pre vymozenie 1200,13 EUR s príslušenstvom, pričom v exekučnej veci bola exekútorským úradom súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pridelená sp. zn. EX 18326/10. Žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo 10.01.2011, došliu súdu dňa 21.01.2011,

súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal o udelenie poverenia v predmetnej exekučnej veci. Exekúcia sa mala vykonať na základe exekučného titulu - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 03.11.2010, sp. zn. SR 06933/10, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.11.2010. V predmetnej exekučnej veci bola na Okresnom súde Košice I pridelená spisová značka 20Er/204/2011, pričom súd v predmetnej veci uznesením zo dňa 21.06.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, pričom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.07.2011. Následne uznesením z 27.09.2011 exekúcia bola zastavená; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.11.2011.

Z pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 17Er/1532/2011 súd zistil, že v predmetnej exekučnej veci návrh na vykonanie exekúcie podal oprávnený identický so žalobcom voči povinnej: A. R., nar. XX.XX.XXXX, pre vymoženie 1035,58 EUR s príslušenstvom, pričom v exekučnej veci bola exekútorským úradom súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého pridelená sp. zn. EX 7204/10. Žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z 15.06.2010, došlou súdu dňa 05.08.2010, súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý požiadal o udelenie poverenia v predmetnej exekučnej veci. Exekúcia sa mala vykonať na základe exekučného titulu - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 10.12.2009, sp. zn. SR 17720/09, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.1.2010. V predmetnej exekučnej veci bola na Okresnom súde Košice I pridelená spisová značka 17Er/1532/2011, pričom súd v predmetnej veci uznesením zo dňa 06.04.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, pričom predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 04.05.2011. Následne uznesením z 28.07.2011 exekúcia bola zastavená; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 31.08.2011.

Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

Podľa ust. § 1 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, tento zákon upravuje

- a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
- b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
- c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.

Podľa ust. § 2 zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, na účely tohto zákona

- a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,
- b) orgán verejnej moci je
 1. štátny orgán,
 2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.

Podľa ust. § 3 ods. 1, ods. 2 citovaného zákona, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

(2) Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa ust. § 4 ods. 1 písm. a) bodu 1. citovaného zákona, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak 1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa ust. § 9 ods. 1, ods. 2 citovaného zákona v znení účinnom do 31.12.2012,

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

(2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ust. § 9 ods. 1, ods. 2 citovaného zákona v znení účinnom od 01.01.2013,

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

(2) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných preťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na preťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na preťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok preťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných preťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných preťahov.

Podľa ust. § 44 ods. 2 veta prvá a veta druhá Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.6.2010, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa ust. § 41 ods. 2 písm. c), písm. d) Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. 9.2005, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa ust. § 41ods. 2 písm. c), písm. d) Exekučného poriadku v znení účinnom od 1. 6.2011, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných preťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy SR, ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie peňažnej čiastky titulom majetkovej škody a titulom nemajetkovej ujmy v súvislosti s tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučných súdov v predmetných exekučných veciach, pričom ako zo žalôb vyplýva, k nesprávnemu úradnému postupu exekučných súdov malo dôjsť v dôsledku toho, že exekučné súdy rozhodli o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Je nepochybné, že v danom prípade ide o uplatnenie nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z. v znení neskorších zmien a predpisov, v súvislosti so zodpovednosťou štátu za škodu spôsobenú orgánmi pri výkone verejnej moci. Takto uplatnená náhrada škody má svoj základ v článku 46 ods. 3 Ústavy SR, pričom tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola označenému právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré

tento článok ústavy o zákonom práve na náhradu škody vykonáva. Predmetné právo na náhradu škody nie je absolútne, ale v záujme zaistenia právnej istoty podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie.

Základnými predpokladmi zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci v prípade nesprávneho úradného postupu sú:

- 1) existencia nesprávneho úradného postupu,
- 2) existencia škody,
- 3) príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody.

Napriek tomu, že pojem nesprávneho úradného postupu nie je v zákone výslovne definovaný, vychádza právna teória a súdna prax z toho, že ide o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami štátneho orgánu alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pretože úradný postup spravidla nemožno v právnom predpise upraviť do najmenších podrobností, treba správnosť úradného postupu posudzovať aj z hľadiska účelu, k dosiahnutiu ktorého postup štátneho orgánu smeruje. K nesprávnemu úradnému postupmu môže dôjsť tak pri rozhodovacej činnosti štátneho orgánu, ako aj činnosti, pri ktorej nerozhoduje. Vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom predpokladá také prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou štátnych orgánov, než rozhodovacou (Rc 116/1999), najmä vady v spôsobe vedenia konania.

Právna úprava ustanovenia § 9 zákona 514/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 uvádza, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní a lebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Obdobným spôsobom táto právna úprava platí aj v súčasnosti (s účinnosťou od 01.01.2013).

V predmetnom prípade možno ustáliť, že nesprávny úradný postup mal spočívať v porušení povinnosti exekučného súdu rozhodnúť v zákonom stanovenej lehote, a to pokiaľ ide o rozhodnutie o podanej žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia v exekučnom konaní. Súd sa v tomto prípade nezhoduje s tvrdením žalobcu o tom, že v danom prípade nesprávny úradný postup spočíval v porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pretože Exekučný poriadok pre súd ustanovuje lehotu iba vo vzťahu k rozhodnutiu, ktorým je udelenie poverenia na základe podanej žiadosti súdneho exekútora, čo však nie je prípad predmetného exekučného konania. Pri tomto závere súd vychádza z ustálenej súdnej praxe o tom, že lehota 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (napr. uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/605/2012 zo dňa 14.12.2012, sp. zn. II.ÚS/102/2013 zo dňa 13.02.2013). Preto skutočnosť, že exekučný súd pristúpil k preskúmvaniu formálnej a materiálnej vykonateľnosti predloženého exekučného titulu, ešte nemožno považovať za nesprávny úradný postup v podobe prieskumov v konaní. V tomto kontexte je potrebné posúdiť aj postup exekučného súdu v zmysle príslušných ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, ale tiež osobitnej právnej úpravy vzťahujúcej sa na základný záväzkový vzťah medzi účastníkmi konania, čo si vyžaduje logicky primeranú dobu. Okrem toho vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré žalobca iniciuje pred okresnými súdmi, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti, tak ako to konštatuje Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach, závery ktorých rozhodnutí sú plne aplikovateľné na predmetný prípad a z ktorých súd cituje napr. rozhodnutie sp. zn. II. ÚS/248/2013 zo dňa 25.4.2013: „V posudzovanom prípade je významná, priam kľúčová, skutočnosť, že sťažovateľka pred okresným súdom iniciovala značne vysoký počet exekučných konaní (ide o stovky až tisíce exekučných konaní - návrhov v typovo obdobných veciach). Ústavný súd konštantne judikuje, že zaťaženosť súdov, nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, nie je dôvodom, ktorý by zbavoval súd, resp. štát zodpovednosti za zbytočné prieskumy v konaní. Prieskumy by mohli byť takto ospravedlňiteľné len na krátky čas a len v tom prípade, že by sa prijali adekvátne opatrenia na riešenie situácie [napr. II. ÚS 48/96, I. ÚS 39/00, III. ÚS 425/2012, mutatis mutandis Buchholz proti Nemecku (rozhodnutie komory, 6. máj 1981, č. 7759/77, § 51 a § 61); Zimmermann a Steiner proti Švajčiarsku (rozhodnutie komory, 13. júl 1983, č. 8737/79, § 29, § 30), pozri aj KMEC, J., KOSARĽ, D., KRATOCHVÍL, J., BOBEK, M. Evropská úmluva o ľudských právach. Komentár. Praha: C.H. Beck, 2012, s. 710, s. 715. ISBN 978-80-7400-365-3.]. Ústavný súd

však konštatuje, že danú judikatúru vytvoril po vzore Európskeho súdu pre ľudské práva na ochranu práva na konanie bez zbytočných prieťahov v takpovediac nehromadných veciach. Nešlo teda (dosiaľ) o situácie, keď jeden navrhovateľ stovkami až tisíckami podaní prispel k zaťaženosti súdu, a teda k dlhšej dobe rozhodovania, aj sám. Už uvedená doktrína absencie možnosti liberácie z dôvodu zaťaženosti aj naďalej plne platí, avšak v prípadoch relevantne odlišných od prerokovanej veci (porovnaj proces argumentácie nazývaný odlišenie, ang. distinguishing, v common law v KÜHN, Z., BOBEK, M., POLČÁK, R. a kol. Judikatura a právní argumentace. Praha : Auditorium, 2006, s. 22, s. 29. ISBN 80-903786-0-9.). V prípadoch obdobných prerokovanej veci sa táto doktrína modifikuje do podoby reflektovanej v tomto rozhodnutí. Pre súčasný prípad a prípady obdobné, kde, ako už ústavný súd uviedol, jediná sťažovateľka iniciovala konanie v stovkách až tisíckach typovo obdobných vecí, je nevyhnutné vziať daný fakt do úvahy, a to smerom ku kritériám posudzovania prieťahov a v záujme ochrany práv a slobôd iných.

29. In concreto tak ústavný súd túto skutočnosť musel zohľadniť pri posudzovaní kritéria faktickej zložitosti veci/vecí (referenčným vzťahom na špecifiká prípadov nie je jedna vec sťažovateľky, ale jej typovo rovnaké veci pred konkrétnym súdom), o ktorej/ktorých súd koná, a kritéria správania sťažovateľky ako účastníčky súdneho konania. Povinnosť všeobecného súdu vysporiadať sa s veľkým množstvom podaní sťažovateľky ipso facto zvyšuje faktickú zložitost' veci/vecí z dôvodov, ktoré vyplývajú zo správania sťažovateľky.

30. V takýchto prípadoch je možné z ústavného hľadiska akceptovať relatívne dlhšiu dobu trvania predmetných konaní. ...

31. Vzhľadom na uvedené, prihliadajúc na všetky okolnosti posudzovaných prípadov, ústavný súd dospel k záveru, že okresný súd postupom v označených konaniach sťažovateľky neporušil jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. právo na prejednanie vecí v primeranej dobe podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Obdobné práva účastníkov iných konaní pred okresným súdom totiž nemôžu bez ďalšieho ustúpiť už identifikovaným právam sťažovateľky. Okresný súd je preto povinný zvoliť vyvážený prístup k ochrane týchto práv tak vo vzťahu k sťažovateľke, ako aj vo vzťahu k účastníkom iných konaní. ...

34. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu ich zjavnej neopodstatnenosti. “

V neposlednom rade súd poukazuje na to, že pokiaľ nesprávny úradný postup súdu má spočívať v zbytočných prieťahoch v konaní, prípadne v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v jeho nečinnosti, pre takéto prípady súd, ktorý rozhoduje o zodpovednosti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., sám v takomto konaní nemôže posudzovať, či na strane orgánu verejnej moci došlo k namietanému nesprávnemu úradnému postupu. Aktuálna právna úprava pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu odkazuje na výsledky vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré ma za následky prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Z dôvodovej správy k predmetnému ustanoveniu § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. vyplýva: „Návrh vychádza z platnej úpravy, nakoľko existuje možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ust. § 127 ods. 1 Ústavy SR. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať Ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, najmä podľa tých troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I.ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov.

Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné súdy, avšak súdy, ktorú môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa (krajské súdy, Najvyšší súd SR). V

prípade, ak by sa zbytočných prietáhov dopustil napr. Najvyšší súd SR, poškodený subjekt by sa mal obrátiť v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. na okresný súd, aby konštatoval, že jeho nadriadený orgán sa dopustil zbytočných prietáhov. Postup súdu vyššieho stupňa by bol v takomto prípade preskúmaný súdom nižšieho stupňa, čo je zjavne absurdné a uvedené len potvrdzuje, že konštatovať existenciu prietáhov v súdnom konaní je oprávnený Ústavný súd SR. Vzhľadom na vyššie uvedené návrh zákona výslovne dopĺňa, že všeobecný súd môže pristúpiť k priznávaniu náhrady škody v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z. až v prípade, ak o existencii prietáhov bolo rozhodnuté týmto oprávneným orgánom.“ Napriek tomu, že ide o novelu zákona, ktorou bol zmenený zákon č. 514/2003 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2013, súd má za to, že napriek absencii tejto výslovnej právnej úpravy v predmetnom zákone, je potrebné sa riadiť týmito závermi a touto aktuálnou právnou úpravou a to z dôvodu, že už pred predmetnou novelou platili čl. 127 ods. 1 Ústavy SR, tiež čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a tiež príslušná právna úprava upravujúca postup príslušných orgánov pri podávaní sťažností na prietahy, príslušná právna úprava upravujúca disciplinárne konania v súvislosti s prietahmi v súdnom konaní a podobne. Preto možno vyvodiť, že súd, ktorý posudzuje odôvodnenosť nároku uplatneného titulom náhrady škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z., t.j. zákonné predpoklady pre úspešné posúdenie nároku, sám neposudzuje, či v danom prípade namietané rozhodnutie je nezákonné alebo, či na strane orgánu pri výkone verejnej moci išlo o nesprávny úradný postup, pretože na to nie je oprávnený. V prejednávanom prípade žiadnym z oprávnených orgánov neboli konštatované zbytočné prietahy v konaní, respektíve nesprávny úradný postup exekučného súdu, preto žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívne stanovených zákonných predpokladov úspešnosti tohto nároku, na základe čoho z pohľadu hospodárnosti konania bolo nadbytočným zaoberať sa splnením ďalších zákonných predpokladov tohto nároku.

Na základe vyššie uvedeného súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v súvislosti s nariadeným pojednávaním na deň 16.03.2016 vo svojom elektronickom podaní zo 14.03.2016 podal návrh na prerušenie konania, ktorý odôvodnil skutočnosťou, že pred Okresným súdom Prešov prebieha pod sp. zn. 7C/6/2010 konanie o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žalobného návrhu dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky, pričom v danom konaní Okresný súd Prešov svojim uznesením zo dňa 12.03.2015 v súlade s ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná v prvom rade - Slovenská republika, zastúpená MS SR, pričom išlo o nasledovné prejudiciálne otázky:

1. Či ide o závažné porušenie práva Európskej únie, ak sa vymôže v exekúcii vedenej na základe rozhodcovského rozsudku plnenie z neprijateľnej podmienky v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie?

2. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia?

3. V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť žalobkyne a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu?

4. Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát, možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením?

5. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?

V tomto návrhu na prerušenie konania vyslovil názor, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v tomto konaní má zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálne význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Súčasne priložil rozhodnutie - Uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 11C/355/2012-109 zo dňa 17.12.2014, ktorým súd konanie prerušil do právoplatného rozhodnutia o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010.

Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Súd posúdil predmetný návrh na prerušenie konania ako nedôvodný s nasledujúcim odôvodnením: Z pripojenej žaloby sp. zn. 7C/6/2010 Okresného súdu Prešov súd zistil, že predmetnú žalobu podala ako žalobkyňa fyzická osoba Milena Tomášová proti žalovanému SR -Ministerstvo spravodlivosti SR vo veci náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. z dôvodu, že exekučný súd v rozpore s právom Európskej únie odobril exekúciu napriek neprijateľnej rozhodcovskej doložke a napriek iným neprijateľným zmluvným podmienkam v spotrebiteľskej zmluve, ktorú dojednala s firmou POHOTOVOSŤ s.r.o., pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok. Zo žaloby tiež vyplýva, že žaloba bola v priebehu konania rozšírená o žalovaného v 2. rade - POHOTOVOSŤ s.r.o.

Porovnaním skutkového stavu predmetného konania (19C/265/2012) a konania Okresného súdu Prešov (7C/6/2010), tiež okruhu účastníkov v týchto konaniach je zrejmé, že nejde o obdobnú vec; návrh na predloženie veci Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní v súvislosti s prejudiciálnymi otázkami podala Slovenská republika v súvislosti so žalobou spotrebiteľky, ktorá nenamieta nevydanie rozhodnutia v zákonnej lehote, ale ktorá namieta postup exekučného súdu ako taký v súvislosti s tým, že základ nároku sa opiera o spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu neprijateľnú rozhodcovskú doložku, neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľka začala prvý krát namietat' až v rámci exekučného konania (výkonu rozhodnutia), čomu zodpovedajú tiež naformulované prejudiciálne otázky, v súvislosti s ktorými Okresný súd Prešov konanie prerušil. Súd má teda za to, že v konaní 7C/6/2010 sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v predmetnom konaní, nie sú teda dané podmienky na to, aby súd z uvedeného dôvodu predmetné konanie prerušil. Na záver súd uvádza, že ust. § 109 ods. 2 písm. c) OSP je úpravou tzv. fakultatívneho prerušenia konania, a je vždy na zvážení súdu, či aj pre prípad, že podľa neho nastali podmienky na prerušenie konania, napokon pristúpi k prerušeniu konania v danom štádiu konania (najmä z hľadiska rozsahu vykonaného dokazovania, z hľadiska unesenia dôkazného bremena, z hľadiska hospodárnosti konania a pod.). Okrem toho súd obdobným spôsobom posúdil tiež predchádzajúci návrh žalobcu na prerušenie konania, pokiaľ ide o obdobný návrh (nie totožný, pre ktorý prípad by súd konanie o predmetnom návrhu na prerušenie konania zastavil pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci).

Výrok o náhrade trov konania sa opiera o ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému, ktorý v konaní bol úspešný a uplatnil si náhradu trov konania, keďže mu žiadne preukázateľné trovy v konaní nevznikli, ich náhradu súd nepriznal (v tomto prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (205 ods. 2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 O.s.p.).